

които у нѣкои епископи достигали до 40. Положението на парицитѣ на нѣкои мѣста се малко отличавало отъ робското.

Правствена поквара. — Като се унищожила разликата между българи и славяни, още въ врѣмето на Симеона започнало да се образува у насъ ново привилигиrowано болярско съсловие, което нѣмало, наистина, политически права, но било много заможнo; защото слѣдъ всѣка побѣда Симеонъ го награждавалъ отъ плячката и съ земи, като давалъ частъ отъ придобитото и на църквата; когато пъкъ народътъ все повече и повече бѣднѣялъ подъ натиска на тежкитѣ данѣци и на съсипателнитѣ войни. При Петра двѣтѣ виши съсловия, болярството и духовенството, се още повече засилили и отчуждили отъ народа: тѣ започнали да живѣятъ въ охолностъ и разкошъ, а народътъ прѣкарвалъ едно бѣдно и тежко състояние. Тогава се появила въ България грозна поквара, която разяждала държавата. Тая поквара е доста добръ описана отъ съврѣмения български писателъ пресвитеръ Козма въ неговитѣ проповѣди, извѣстни подъ името „Бесѣди“, които сж единъ цѣненъ паметникъ за културата на българитѣ въ врѣмето на царъ Петра. Споредъ Козма, развалата царувала тогава еднакво, както въ болярското съсловие, така сжщо и въ духовенството и то въ всичкитѣ му чинове и звания; а отъ тая развала произлѣзли, споредъ него, всички напасти и бѣди, що сполетѣли тогава българския народъ.

Благодарение на многото права и облаги, вишето духовенство натрупало голѣми богатства и се прѣдало на разкошъ и развала. Епископитѣ не живѣели споредъ светото писание: обличали се разкошно, прѣдавали се на чревоугодие и пианство; а отъ алчностъ за париправѣли разни злоупотрѣбления: осжждали несправедливо, грабили и обиждали беззащитнитѣ. Загрижени само за охолень животъ, тѣ прѣнебрѣгвали пастирскитѣ си обязанности за запазване на духовното стадо отъ поквара и суевѣрия.

Моралната развала, пакоститѣ отъ гражданскитѣ служители, насилничествата на старѣитѣ и осжждността